

bes Pohorschenja, so maja dobrý Ro-
ſom wot Rſcheszijanſtej Wucžby, a so
moža tu ſamu pjetnje ſjaunje a kſrofe-
menju wot ſo dacž. Dzejž to je, da
nicžo wjazn treba neje, dnyžli ſo tajke
Parſchone wot Woschnoszje powołani,
a jim ton prjedarſti Hamt, aby druhā
Sſlužba pschi Žyrkiwi ſjaunje porucze-
na budže. Potom moža eDruhemu
teho Hohrjeftadženja tych Rukow wu-
žiwacž, a pschi nich ſo modlicž. A je
bes Živybela, to ſamo Modlenje, hacž
runje ton ſwiaty Duch na jene widžaze
Waschnje wjazn nepſhindže, nebudže
bes Ploda, ale to dokonjecž, czohodla
ſo stanje, po Sſlubenu Krystuſkowe-
mu: Dzejž dwaj aby czjo we mojim
Memi ſromadženi ſu, a wo czož teho
Wotza proſyč ſu, to budže won jim
dacž. Na tajke Waschnje dyrbi Rſches-
zijenjo ſwojich Žyrkiwiných Sſlužomni-
kow ſwecžicž, a tak czinja woni po
Snamenju tych Zapoſchtolow, a prje-
neje Žyrkiwe a nedyrbi po Bamžiſch-
kim Waschnju czinicž. Won ſwojich
Popow žalbuje, a Krystus jim to ne-
faze. Won jich wobtruha, a Krystus
neje je nide porucžit. Won jim pra-
ji, ſo dyrbi Krystuſa woprowacž, a
tajkim Woporom juń, a druhim, Wo-
dacžje tych Rjechow warbowacž, a to
tejſch Krystus mječ nochze, a je zylje
pschečiwo Piſmu. Haj, hjeschče jene,
napožletku ſakaje jim to Mandzielſtwo,
a chze Poſiwoſz ſlubnu mječ: zylje
Sſwjet pak wie, kaf to džerži.

K čomu dyrbi pat tajki Žyrkiwiny Žamc
K ſlužicž? To Krystus pola Mattheja

na 4. Stawi a pola Lukascha na 5.
Stawi pjetnje pokaze, dnyž praji: Poječe
ſamnu, ja chzu was eRybakow tych Ćzlo-
wekow ſežinicž. Te Sſtowa mjerkuſ
ſebi derje. Won nepraji, ſo by jich
Hamt aby Schand ktemu byt, ſo bych u
tajkim Šſtukom druhim žiwyim a
mordwyim Wodacžje tych Rjechow ſa-
ſlužili. Ale Ćzlowekow dyrbja woni
łowicž. To je, sRjecha a ſCžerta Kra-
leſtwa do Božego Kraleſtwa kwieczne-
mu Živenju pschinesz.

Scžim ſo pak to stanje? Schtuž chze
Rybny łowicž, ton dyrbi Šycze mječž.
Scžim moža ſo pak czi Ćzlowekojo ſo-
wicž? Tu tejſch jena Šycz ktemu ſlu-
ſcha, (wot kotrejž ton Knes pola Mat-
teja na 13. Stawi recži,) menujžn to
ſwiate Evangelion. Pschetož my Ćzlo-
wekojo ſimy runje, kajž te Rybn we wul-
kim ſchumiaſzem Morju, we kotrejž te
Rybny radži ſu, a tam a ſem płowaju
bes Božego Poſnacža a Poſluſchnosz-
je frej, ſeher, ſa tem hacž ſo koždemu
loſchtuje. Dzejž tejſch jedyn teho dru-
heho ſedžbu nima, aby jemu ſLuboszju
ſluži, ale dzejž ſtorož jedyn teho dru-
heho žere, a dzejž luty Strach a nemjer
bes nimi je. Woſebje je we tajkim
Morju ton wulki Leviatan, ton Cžert,
ton ma ſwoju Haru bes Ludižimi, kne-
ži a ſacžeri wulki Ropot bes nimi, haj
czwueluje a žere jich, runje kajž bohe
Rybny, kaf, a dnyž chze.

Tajkej Zatkoſzi a Hubenoszi chze naſch
lubn Knes Krystus psches tych Za-
poſchtolow wobaracž, a da jim tu ſynež
(Jii) 2 do Ru-